

CURUXÁS

Conlevas na biografía que nos deixas ese nome das aves
que nembran o silencio da noite cando pasan.
Son elas donas da cor branca coma ti que amas
a pureza: ramón de vilamor (a palabra
que vai por dentro coma toques, melide, palas,
aquam latam...) Camiños que son de lonxe e sempre
en silandeiro e grande o compromiso
coa liberdade sen fin e sen acougo: irmau
maior, ficas aquí no aire e terra en que prantamos
este callao xigante e alfabético
co teu nome e datas, para que saiban futuros
que aínda moras consentido no sochán da gándara
e aloumiñas as testas do careón, do faro,
bocelo, o carrio, cova da serpe, o monte sunmio,
candán...e ao lonxe o mar que tanto sabe a memoria
de nós e nunca esquece a despedida no fulgor
dos soles: anuncio en petroglifo que labramos.

xosé vázquez pintor

a terra do medio, 27 de xuño 2009